

skulde tage D- og Brændevinslovforslagene i Forbindelse med Traktaten.

Monrad: Det vilde have været mig meget kjær, om den høitærede Finantsminister bestemte vilde have angivet, hvilke Krigsskatter, hvilke Love fra den forrige Krig, der nu bestaa, og som havde angivet sig selv som Krigsskat, der førte Titel af Krigsskat; thi det vilde have været meget interessant, men vilde iøvrigt paa ingen Maade have været noget Afgjørende med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal. Med Hensyn til, at man ikke i de første Finantslove skilte det, der indkom ved Krigsskatten, fra de ordinære Told- og Brændevinsindtægter, da maa jeg hertil bemærke, at Traditionen i Finantsministeriet og i Toldvæsenet altid har skjelnnet mellem Tolden og Krigsskattolden, Brændevinskatten og Krigsskat paa Brændevin, og derfor har der i de afslagne Finantsregnskaber altid været denne Sondring. Da man begyndte at nærme sig den Tid, da der kunde være Tale om Krigsskattens Ophør, fandt man sig ogsaa foranlediget til at indføre den Adskillelse, der altid havde fundet Sted i Finantsregnskaberne, paa Finantsloven. Jeg skal atter gjentage — det kan jo kun være Gjentagelse, man kommer med — at for mig har Navnet „Krigsskat“ en stor Betydning, og dersom det nu kan paavises — hvilket jeg tror, det vil kunne — at alle de ved Krigen foranledigede Udgifter ere dækkede ved de ekstraordinære Skatter, følger deraf efter min Mening den moraliske Forpligtelse, at naar en af den Lovgivende Magts Faktorer ønsker Skatten ophævet, bør de andre Faktorer gaa ind derpaa, for saa vidt de ville overholde Tro og Love. Saaledes stiller Sagen sig for mig. Under Absolutismen kunde der selvfølgelig ikke være Tale om forskellige Faktorer, thi Kongen havde hele den Lovgivende Magt. Efterat derimod en konstitutionel Regjeringsform er indført, er det, at der opstaar dette Forhold mellem Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer, og da er det, at jeg mener, at naar en Skat er bleven vedtagen som midlertidig til at dække, til at bestridte visse Byrder, og det senere viser sig, at alle Byrderne derved ere bestridte, er der en moralisk Forpligtelse for de andre Faktorer af Lovgivningsmagten til at gaa ind paa Ophævelsen af Skatten, naar det ønskes af en af Faktorerne. Den Sætning tror jeg skal staa fast. Der er iøvrigt jo fremkommet mange forskellige Ytringer, som jeg ikke skal gaa ind paa; kun det skal jeg bemærke, at saaledes som Sagen staar i Dieblirket her i Thinget, er det det yderste Skridt, som Thinget maatte kunne antages

at ville gaa ind paa, hvad nu har fundet sit Udtryk i mit Vædringsforslag, og det staar nu Landstinget frit for paany at overveie Sagen. Det kan undertiden være, at Ord, der ere sagte for lang Tid siden, komme til ligesom at lyde igjen og faae Betydning, og saaledes kan det jo være, at de Ord, som et indflydelsesrigt Medlem af Landstinget har sagt den 10de Januar 1882, nu vil gjenlyde i Landstinget og formaa det til at gjøre et imødekommende Skridt. Om Landstinget saa end ikke tiltræder Forslaget helt og uforandret, kan det dog stille Vædringsforslag til det, det kan udtrykke Ønsket om Medsættelsen af et Fællesudvalg, og der vil saa det sidste Forjøg blive gjort paa at forene de stridende Parter.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Vædringsforslag af Monrad:

Forslagets nuværende Text bliver § 1. Som § 2 tilføies:

Denne Beslutnings Skrafttræden betinges af, at der samtidig eller forinden udkommer en Lov, hvorved Lov angaaende en Krigsskat paa Brænderidriften og Vareindførselen af 5te August 1864 ophæves fra 1ste April 1885, og hvorved de i ovennævnte Traktat indeholdte Tarifbestemmelser erholde Lovskraft.

vedtoges med 61 St. mod 16.

Forslag til Rigsdagsbeslutning med den vedtagne Vædring saalydende:

§ 1.

Rigsdagen meddeleer sit Samtykke til, at Tolden paa de i Handelstraktat med Kongeriget Spanien, underskrevet i Kjøbenhavn den 29de Marts 1884, nævnte Varer optræves til og med 30te Juni 1887 med de i dennes Tarif B. fastsatte Beløb, forsaavidt de indføres fra Spanien eller fra noget andet Land, der har traktatmæssig Adkomst til at nyde samme Begunstigelse.

§ 2.

Denne Beslutnings Skrafttræden betinges af, at der samtidig eller forinden udkommer en Lov, hvorved Lov angaaende en Krigsskat paa Brænderidriften og Vareindførselen af 5te August 1864 ophæves fra 1ste April 1885, og hvorved de i ovennævnte Traktat indeholdte Tarifbestemmelser erholde Lovskraft.

vedtoges enstemmig med 70 St.